

REDACTIE
en
ADMINISTRATIE
GENT
GARENPLAATS

Ongeteekende brieven
worden niet opgenomen

DE LANDBOUWER

Maandblad voor Buitenlieden

ABONNEMENTSPRIJS :
VOOR ZES MAANDEN
75 Centiemen

AANKONDIGINGEN :
Prijs volgens Tarief
Voorop betaalbaar

DE BESCHERMING

Zoo noemt men de belasting of de inkomende rechten der levensmiddelen.

En niet ten onrechte geeft men er dien naam aan, immers, het zijn de inkomsten der rijke menschen die beschermd worden, en daar de anderen niet meetellen en geene bescherming noodig hebben, komen die niet in aanmerking.

Het inkomrecht op vreemd vee en daarna het uitvindsel der ziekte onder het vee in Holland, is slechts het begin geweest van eene kunstmatige verhooging der prijzen van de voedingsmiddelen.

Het ministerie, dat van verrassingen houdt, heeft gedaan als met de gemeentekieswet, op het onverwachts de bespreking aangekondigd, voor verleden donderdag.

De middenafdeeling heeft reeds de kwestie onderzocht en eene stemming uitgebracht.

Ziehier welke artikelen men wil doen opslaan :

Een verhooging van het recht op de bloem van 2 fr.; zij heeft dezelfde beslissing genomen voor het recht op het mout.

Het voorstel van den heer Cartuyvels, een invoerrecht van 5 fr. per 100 kilos te heffen op garst en spelt, is verworpen met drie stemmen tegen drie en eene onthouding.

Daarentegen heeft de middenafdeeling het voorstel aangenomen een invoerrecht van 5 fr. per 100 kilos te heffen op de haver.

De rechten door de middenafdeeling op de landbouw-voortbrengselen voorgesteld, zijn :

Boter en margarine, per 100 kilos,	20 fr.
Haver, id.	2 fr.
Mout, id.	5 fr.
Bloem van tarwe, rogge, spelt en halver, id.	2 fr.

Al deze voorstellen werden door de middenafdeeling met eenparigheid gestemd.

Natuurlijk, de katholieke partij is voornamelijk de partij der groote grondeigenaars, de pachters gaan gebukt onder de hoge pachten, die zij van jaar tot jaar slechter kunnen opbrengen.

Er ware nu niets natuurlijker dan de pachten af te slaan, want als de landbouwvoortbrengselen op sloegen, werden de pachten onophoudend verhoogd, nu dat het omgekeerde plaats heeft, zouden zij, aanhangers der economische wet van vraag en aanbod, er de gevolgen dienen van te dragen.

Maar zoo verstaan zij het niet. Zij kloppen liever de centen uit den zak der verbruikers.

De boeren moeten in staat gesteld

worden hunne voortbrengselen duurder te verkoopen, om M. den baron toe te laten dezelfde hoge pachten op te strijken als vroeger, alhoewel hij thans door het dalen van loonen en de groote concurrentie, alles goedkoper koopt.

De groote pachters en kleine eigenaars zien dat natuurlijk met vreugd te gemoet. In hunne oogen is het de eenvoudigste oplossing der moeilijkheden waarmede de landbouwers te worstelen hebben.

Maar de kleine boeren, de pachters van een of eenige honderde roeden, zullen er zoo goed de slachtoffers van zijn als de werklieden.

Immers, de kleine boeren verkoopen geen haver, maar koopen er integendeel in, om hunne beesten te voeden. Hoe duurder dit is, hoe meer schade voor hen.

't Is waar, in vergoeding geeft men hen ook de duurte der boter in 't verschiet, maar wij gelooven niet dat dit tegen de duurte der artikelen die zij moeten inkoopen, kan opwegen.

Hoe 't zij, de veldarbeiders, wiens getal eenige malen tegen dat der pachters opweegt, en even als de arbeiders der steden niets naar de markt hebben te brengen, zullen hunne kunst- of natuurboter, hun brood en bloem eenige centen duurder betalen.

Voor de meesten, zal de boter, even als nu het vleesch, een ongekend weeldeartikel worden.

En nog is dit slechts een begin. Al etende komt de appetijt, zooals men gezien heeft met het vee; een inkomrecht van 5 fr. per honderd kilos was niet genoeg, en men heeft gemaakt dat het vreemde slachtvee hier geheel uitbleef.

Zoo zal het ook gaan met de overige bescherming (?)

Grondeigenaars en pachters zullen, begeerig geworden door de kleine voordeelen, er grootere willen en zij zullen ze bekomen. De heele katholieke meerderheid zal ze stemmen.

Enkel die van Antwerpen, beducht voor den handel hunner stad, die met de inkomende rechten naar hunne meening een gevoeligen knak zou krijgen, verklaren er zich tegen. Het gouvernement heeft getracht hen dit te vergoeden, door de afschaffing der vuur- en baakrechten voor te stellen. (Dat is de afschaffing der tolleren die de binnenkomende schepen hebben te betalen).

Toch verklaren zij zich niet te vreden, en mogen wij afgaan op hetgeen de heer Delbeke zegde, dan ziet het er niet naar uit om hen voor de nieuwe rechten te winnen.

Maar wat maakt dat? De meer-

derheid blijft dan nog groot genoeg, om brood en boter zoo duur te maken als zij willen.

Daartegen is maar iets te doen, propaganda maken voor de komende kiezingen, om die uithongeraars des volks aan de deur te kunnen walsen.

DE MOLLEN

Zijn de mollen schadelijk of nuttig voor den akkerbouw? Indien men zich steunt op de proefnemingen, genomen door Flourens, in Frankrijk, en Oken, in Duitschland, komt men tot de slotsom dat de mollen, wanneer ze niet al te talrijk zijn, nuttig zijn voor de weiden.

Ten einde te kunnen vaststellen waarmede de mollen zich voeden, hebben de natuurkundigen, waarvan wij hierboven spreken, verschillende dezer dieren opgesneden en vonden altijd in hunne maag overblijfsels van meikevers, aardwormen en andere insecten.

Zich willende overtuigen of de mollen zich niet voedden met plantgewas, sloot Flourens er eenigen in tonnen.

Aan de eenen gaf hij rapen en struiken van gewassen, aan de anderen vogelen en insecten.

De eerste stierven van uitgeputheid, terwijl de anderen in leven bleven. De proefneming was doorslaande.

Welk bezwaar heeft men tegen dit klein insecten-etend dier?

Dat de mol, wanneer hij aan 't graven is, de wortels van zekere planten blootlegt. Maar indien men rekening houdt van het groot aantal insecten dat hij verslindt, is het kwaad welk hij veroorzaakt gering in evenredigheid der diensten die hij bewijst.

Enkele landbouwkundigen achten het mijnwerk der mollen als eene soort van nuttige draineering.

Er zijn gevallen waarin men zich van de mollen moet ontmaken. Dit is wanneer zij hunne gangen graven in de nabijheid van eene gracht of wanneer zij zich in eenen hof bevinden.

DE BOER

Ziet hem daar, op zijn veld, die man die het brood zaait. Hij heeft gansch zijn leven lang brood gezaaid, behalve ten tijde dat hij soldaat was.

Hij is mager, door de zon verbrand, gebogen, soms als gebroken; behalve zijnen ouderdom, lijdt hij nog eene gebrekkigheid.... het eenige overblijfsel van zijnen militairen roem.

Hij is veroordeeld om blootge-

steld te zijn aan de brandende zon, aan den regen, aan de sneeuw, aan de eenzaamheid, aan de stilte. Eens zijn dagtaak geëindigd, zal hij zich gaan verschuilen in zijne hut, met modder bepleisterd, die afbrokkelt en zich verspreidt als de pluimen van een zieken vogel, maar toch nog een eigenaar heeft die de huur komt opstrijken van deze gehavende stulp.

Deze man heeft dus brood gezaait voor allen, hij heeft er heden gezaaid en zal er morgen nog zaaien; en ziedaar de belooning voor het brood dat hij gezaaid heeft; dagelijks heeft hij er een kruimel van gehad, zonder verzekering voor den dag van morgen.

De honigoogst op de heidebloem

Men leest in het maandblad *De Bij* :

« De oogst op de heidebloem was dit jaar laat, van korten duur, doch buitengewoon rijk.

» Het was omtrent den 25 Augusti dat een tijdstip aanbrak van stil en warm weder. Het was nauwelijks gedurende 13 of 14 dagen dat onze gevleugelde honigmaaksters, die al meer dan drie weken gevangen hadden gezeten, « op haal » konden uitvliegen.

» Op den 25 Augusti was, wel is waar, een groot deel der heidebloem verslenst, doch het getal der planten die nog in vollen bloei stonden, was voldoende om een overvloedigen oogst te geven.

» Bijna al de koloniën, zowel die der strooien als der houten kassen, waren buitengewoon volkrijk. In die gunstige omstandigheden was het dan ook niet te verwonderen, dat onze ieverige bieken op minder dan 14 dagen eene verbazende hoeveelheid zoete stof inoogsten.

» Ik heb hier korven zien aanbrengen, die geen 20 pond zwaar wogen en geen honig maar veel bieën bevatten, en die half September meer dan 40 pond wogen. Ik heb verscheidene der talrijke biehallen bezocht, die hier en in de naburige dorpen worden neergezet, tijdens het bloeien der heidebloem; ik heb met talrijke bieboeren gesproken en bijna allen bekennen met mij dat de honigoogst van het najaar zeer goed is. Na den honigoogst waren er talrijke strooien korven, die van 40 tot 50 ponden wogen.

» In Holland maakt men de korven veel grooter, en daar wordt ook veel meer honig ingezameld.

» Ik heb twee Vogezeische korven, die ieder 30 centimeters hoog (de honigzolder hierin begrepen), en 37 centimeters breed zijn.

» Welnu, ik heb met al die verschillende korven zelf gewerkt en er anderen mede zien werken en eene langdurige observatie heeft mij geleerd dat de grootste der vermelde korven niet te groot is.

En waarbij komt het, zult gij vragen, dat de grootste korven meer opbrengen dan de kleine?

» Ik antwoord : De groote korven zijn beter, omdat zij, vooral in den zomer, gezonder zijn en omdat men met deze korven gemakkelijker het zwermen kan vertragen, verminderen en soms gansch beletten.